

neste i et land som Irak og så af en eller anden grund var raget uklar med efterretningstjenesten. Derfor kunne det være, at man af fuldstændig gode grunde ikke ville give vedkommende asyl, fordi vedkommende måske var for tæt forbundet med den irakiske efterretningstjeneste og de forbrydelser, som den laver. Men det vil ikke være en oplysning, som indgår i sagen, og derfor kan der selvfølgelig ikke tages hensyn til den i forbindelse med tilbagesendelse.

Fjerde næstformand (Margrete Auken):
Så er det integrationsministeren.

Integrationsministeren (Bertel Haarder):
Jeg er glad for, at hr. Søren Søndergaard korrigerede sig selv. Han sagde i indledningen, at Flygtningenævnet kunne gøres til et gummistempel i sager, hvor justitsministeren og integrationsministeren griber ind og siger, at den person kan ikke få asyl. Men gummistempel er et meget forkert ord. Et gummistempel ville det være, hvis man fik besked på: I må ikke give asyl, men I må ikke sige hvorfor. Så kunne man kalde dem et gummistempel, men sådan er det ikke.

Der er jo helt rene linjer. Det ligger klart og kommer for dagen i disse tilfælde, at det er justitsministeren og integrationsministeren, der så at sige har standset asylsagen og sagt, at den person kan ikke få asyl.

Så kommer vi til spørgsmålet om, hvorvidt denne beslutning af regeringen så i medfør af grundlovens § 63 kan blive påklaget, og om grundlovens regler om øvrighedsmyndighedens grænser i realiteten kan gennemføres. Her er hr. Søren Søndergaard bekymret for, at man kan beordre tjenestemænd til at være tavse om visse forhold.

Kl. 12.05

Jeg vil godt citere denne bestemmelse i retsplejeloven, § 169:

»Tjenestemænd eller andre, der handler i offentligt eller dermed ligestillet hverv, må ikke uden samtykke af vedkommende myndighed afkræves vidneforklaring om forhold, med hensyn til hvilke der i det offentliges interesse påhviler dem tavshedspligt.«

Og så springer jeg:

»Nægtes samtykke, kan retten, såfremt forklaringens afgivelse findes at være af afgørende betydning for sagens udfald, pålægge vedkommende myndighed over for retten at redegøre for grundene til nægtelsen. Finder retten herefter, at hensynet til hemmeligholdelse bør vige

for hensynet til sagens oplysning, kan den bestemme, at vidneforklaring skal afgives. Dette gælder dog ikke, hvis nægtelsen er begrundet med hensynet til statens sikkerhed eller dens forhold til fremmede magter.«

Man skal bemærke, at retten kan pålægge myndigheden over for retten at redegøre for grundene til, at der er tavshedspligt. Der har vi garantien mod det, som hr. Søren Søndergaard er bekymret for.

Vi lever i en retsstat, og denne terrorlovgivning opfylder de krav, man med rimelighed kan stille til en retsstat. Den skal have mulighed for at beskytte sig mod terror, men det skal ske på en måde, hvor domstolene kan påse, at alting går rigtigt til.

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Det er, som ministeren fuldstændig korrekt citerede, en meget begrænset beskyttelse. For netop på de områder, hvor tingene begrundes med statens sikkerhed eller forholdet til fremmede magter – det vil det jo altid gøre i de sager, for det er det, sagerne handler om; det er sådan set pr. definition grundlaget for, at sagerne behandles efter denne procedure, altså at de omhandler statens sikkerhed – tæller det lige præcis ikke, at retten kan træffe en beslutning om, at alle oplysninger skal fremlægges. Det er problemet.

Afstemning

Lovforslaget vedtoges med 96 stemmer (V, S, DF, KF, RV og KR) mod 10 (SF, EL og IA).

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Lovforslaget vil nu blive sendt til statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

10) Tredje behandling af lovforslag nr. L 30:

Forslag til lov om ændring af toldloven.

Af skatteministeren (Svend Erik Hovmand).

(Fremsat 13/12 2001. Første behandling 31/1 2002. Betænkning 22/5 2002. Anden behandling 28/5 2002).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Lovforslaget vedtoges med 96 stemmer (V, S, DF, KF, RV og KRF) mod 9 (SF og EL); 1 (IA) stemte hverken for eller imod.

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Lovforslaget vil nu blive sendt til statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

11) Tredje behandling af lovforslag nr. L 28: Forslag til lov om ændring af lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvaskning af penge. (Bekæmpelse af finansiering af terrorisme, udvidelse af anvendelsesområde, usamarbejdsvillige lande).

Af økonomi- og erhvervsministeren (Bendt Bendtsen).

(Fremsat 13/12 2001. Første behandling 31/1 2002. Betænkning 16/5 2002. Anden behandling 28/5 2002).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Line Barfod (EL):

Jeg vil gerne sige, at jeg er noget forundret over, at der hverken ved andenbehandlingen eller her ved tredjebehandlingen er nogen af ordførerne for de partier, der har tilkendegivet, at de vil stemme for forslaget, som tager ordet. Men man kan selvfølgelig nå det endnu her ved tredjebehandlingen, og det håber jeg meget man gør.

Dette lovforslag er jo et led i terrorbekæmpelsen, og jeg tror, at de fleste af os er enige i, at en vigtig del i at bekæmpe terror selvfølgelig også er, at man forsøger at bekæmpe finansieringen af terrorisme. Men som vi var inde på, da vi debatterede L 35 og terrorpakken: Når man skal bekæmpe terrorisme, drejer det sig om at finde

en balance mellem det, man ønsker at bekæmpe, og hensynet til individets retssikkerhed, så man ikke, når man skal forsvare demokratiet, kommer til at undergrave demokratiet.

Kl. 12.10

Man indfører et system, som er indført på internationalt plan, men man kunne have benyttet lejligheden til her at tilkendegive, at man ønsker at gøre noget for at ændre på det. Det er et system, hvor man har nogle lister, som folk bliver sat på efter en hemmelig procedure. Baseret på efterretningsoplysninger bliver både enkeltpersoner og organisationer sat på en liste.

Man har ikke nogen mulighed for i forvejen at blive hørt. Man får ikke beskikket nogen forsvare. Man har ingen mulighed for at forsvare sig og sige: Jeg er ikke terrorist, det er en fejl, at I sætter mig på denne her liste.

Man kommer på listen, bliver hængt ud i hele verden som terrorist og får straks infrosset alle sine midler.

Når det gælder EU's lister har man dog den mulighed, at man, hvis man mener, at man er uskyldig, selv kan prøve at rejse penge til at anlægge en sag ved domstolene og så prøve at bevise, at man er uskyldig. Men man skal altså selv bevise, at man er uskyldig.

Alle andre steder, når vi snakker om forbrydelser, siger vi, det er vigtigt, at man går ud fra princippet om, at en person er uskyldig, indtil det modsatte er bevist. Vi siger, at det altså er statsmagten, der med alle de oplysninger, den har adgang til, skal bevise, at vedkommende er skyldig.

Men på det her område går vi altså ind og siger, at dér skal personen selv bevise, at vedkommende er uskyldig, og vedkommende skal oven i købet gøre det i forhold til hemmeligstemplede efterretningsoplysninger, som det ikke er sikkert, at domstolen kan få udleveret. Det er i sig selv en dybt betænkelig retstilstand, men trods alt kan man dog få det prøvet ved en domstol.

Men når vi så ser på FN's lister, som i realiteten er en kopi af USA's lister, kan man ikke få det prøvet ved en domstol. I Sverige har man en stor debat om det her, for i Sverige er der tre somaliere, der er blevet sat på FN's liste. Derfor er det blevet en stor sag i Sverige. Det er gået op for den svenske regering, at her har man altså et system, hvor folk bliver stemplet som terrorister, får infrosset deres penge og ingen mulighed har for at få det prøvet ved en domstol.

Den svenske justitsminister har forsøgt at få international opbakning til at gå imod det sy-